

LLIBERTAT

Periòdic comarcal d'esquerra republicana ~ Any II núm. 19 ~ Hospitalet 20 de gener 1930

ESTAN DE BROMA

Des de fa molts anys, la política a Espanya no pot ésser una cosa seriosa; passem de la farsa a la comèdia alternativament, i d'ací no ens podem moure, com si estéssim en el millor dels mons. Hi ha pobles que en la vida de la humanitat sols saben desempenyar el paper de comparsa i el nostre és un d'aquests. Per això la comèdia que ajudem a representar als nostres polítics fa riure molt sovint a la gent de fora.

Ara mateix, en plena farsa, s'ha presentat amb interès de badocs, la batalla Bugallal-Cambó, que no ha passat d'una baralla d'enamorats, ja que la veritable batalla dels polítics que se'ns han volgut presentar com a reformats, va dirigida única i exclusivament a lograr qui podrà agafar les rendes del Poder. Que si Alba, que si Cambó o Romanones, el cert és que aquesta genteta farsant i cinica el que pretenen és cridar l'atenció del país sobre d'ells, perquè deixin de banda el deute que cal saldar com més aviat millor i es tiri de cap a les urnes, com si fossin bresques de mel, encara que siguin preparades amb estat de guerra, coaccions, empresonaments, persecucions, i altres mitjans indispensables per organitzar degudament la propaganda electoral, perquè les eleccions siguin *rabiosament sinceres*, la frase de moda dels governants d'avui i dels que volen ésser-ho demà.

Ja n'estan de broma, ja, aquests senyors! Tots sabem que el que menys volen són eleccions sinceres, i ells empenyats en fer-nos veure el contrari, encara que no ignoren que si fossin sinceres quedarien ells arreconats com a mobles atrotinats i inservibles.

Parlar d'eleccions en les presents circumstàncies és un atemptat a la dignitat ciutadana, que no pot tolerar que es vulgui fer ús d'un sufragi adulterat per aguantar un estat de coses inaguantable.

Els que per sort o per desgràcia veiem el moment polític despullats de tot prejudici, d'una manera desinteressada, allunyats de tot personalisme, descobrim la farsa que volen fer-nos representar, actuant de directores d'escena els homes més corromputs de la política espanyola, que, oh hipòcrites!, ens diuen que no han de tornar els temps anteriors al 13 de setembre de 1923, que no constitueix cap fita, no, sinó, una continuació del desgabell polític que impera a Espanya fa molts anys.

Que no s'escarracin, que és perdre el temps, perquè tots sabem que el que volen, precisament, és restaurar la vella política amb la careta d'una democràcia a l'abast de totes les fortunes.

La nostra política, avui per avui, en quan a eleccions, és obstruccionista, i no per sistema, sinó perquè creiem que és un deure de patriotisme evitar que s'arribi a constituir un Parlament que no representará a ningú ni a cap ideal i que per aquest motiu naixerà mort. Homes de realitats, que volem viure la nostra vida i la que es mereix viure la nostra Pàtria, no col·laborarem mai a fer obra negativa; per crear una cosa morta no val la pena de crear-la i quan ha de servir per a revifar una cosa més morta encara, l'actitud dels homes íntegres i responsables ha d'ésser francament d'oposició.

JORDI ROCAFORT

La Tragèdia del dia 12

Atracament a ma armada a l'estanc del carrer Laureà Miró número 15, que causà la mort de Na Montserrat Vergès. - No han estat trobats els assassins.

La senyora Na Montserrat Vergès, morta pels atracadors

Una data negra en la vida de la nostra ciutat. 12 de gener de 1931, dia de dol per tots els hospitalencs, que hem viscut hores d'horror i d'indignació pel repugnant assassinat de la senyora Na Montserrat Vergès, tan volguda per tots.

Un deure d'informació ens obliga a detallar el fet, encara que ja ho ha fet abans la premsa diària.

COM SUCCEI EL FET

A les nou de la vetlla de l'esmentat dia, en l'estanc del carrer Laureà Miró, número 15, estant en el menjador la senyora Montserrat Vergès, esposa d'En Zacaries Sagarra, conversant amb En Sebastià Julià i un fill del matrimoni, es varen presentar tres individus que, pistola en mà, cridaren: «Mans enlaire!»

De moment el senyor Julià s'ho prengué en broma, mentre la senyora sortia amb el consegüent espant a veure què passava. Tot seguit, dos dels lladregots feren alguns disparos i el tercer criminal agafà el caixó del mostrador amb la receptació del dia: 300 pessetes en bitllets de Banc i un centenar més en plata i calderilla.

La senyora Montserrat caigué morta a terra i el senyor Julià resultà ferit del muscle, però va sortir en persecució dels malfactors, que fugien per la Riera de la Creu.

El soroll dels disparos sorprengué a la família Oliveras i als treballadors de la casa, i d'aquests, Isidre Riera i Francesc Navarro, sortiren en persecució dels criminals, no conseguint atrapar-los, després d'haver deixat anar el caixó amb la plata i calderilla y fugint en direcció a Barcelona, per la via dels Ferrocarrils Catalans.

PERSECUCIO DELS MALFACTORS

El toc de campanes cridant al Soment mobilitzà a tots els veïns del centre d'Hospitalet i tot seguit els Mossos d'Esquadra i el Soment varen començar a inspeccionar aquells llocs i els camps de Marina fins a Barcelona, durant tota la nit, sense lograr detenir els criminals que, com se suposa, es deuen internar a Barcelona.

EL JUTJAT I L'AUTORITAT MILITAR

El jutge municipal senyor Medina, acompanyat del Secretari senyor Pujol, varen instruir les primeres diligències i es practicà una inspecció ocular, fent-se càrrec de dues càpsules de pistola automàtica del calibre 6'35 una i l'altra de 7'65.

Els doctors Jaume Isern i Robert López, en quant a la senyora Montserrat Vergès, sols pogueren certificar la defunció.

Sebastià Julià presenta una ferida a l'espatlla en el costat esquerre, de pronòstic reservat, fent-se-li la cura d'urgència.

Després va ésser portat a la clínica del senyor Gajó, on se li practicà l'extracció del projectil.

El Tinent senyor López Garcia, instrueix les diligències.

ARRIBADA DEL SENYOR ZACARIES SAGARRA

El senyor Sagarra es trobava de viatge a Santa Bàrbara (Tarragona), on rebé avís, tramès amb les reserves i precaucions que són del cas i tot seguit va em-

prendre el viatge de retorn en un auto turisme, arribant després de sofrir l'auto algunes «pannes», a les sis de la matinalda, desenrotllant-se les escenes de dolor que suposaran els nostres lectors.

L'ENTERRAMENT

L'endemà, a dos quarts de quatre de la tarda, tingué lloc l'enterrament de Montserrat, poguent dir que constituí la manifestació de dol més imponent que es recorda a Hospitalet. Les tendes varen tancar les portes durant una hora, en senyal de dol.

La trista comitiva era començada per dues presidències: una d'autoritats, en la qual figuraven l'alcalde senyor Just Oliveras, el tinent coronel del Dipòsit de Sementals senyor Antoni Morilla, el jutge municipal senyor Medina i el caporal del Soment senyor Parera. I una altra de la família, en la qual anaven l'espos de la víctima senyor Zacaries Sagarra, amb el seu fill Joan i un germà de la difunta.

Seguien després l'Ajuntament en corporació amb els regidors i secretari senyor Coca; el president de la Cambra de la Propietat senyor Joan Puig i nodrides representacions de totes les societats, i un enorme contingent de veïns pertanyents a totes les classes socials.

El pas de la comitiva fou presenciada per tot el poble que assistia emocionat a la tènue cerimònia.

Des del temple parroquial la comitiva es dirigí al cementiri, quedant el cadàver instal·lat al dipòsit judicial, i el dia 14 al matí fou practicada l'autòpsia.

NO HAN ESTAT TROBATS ELS ASSASSINS

En el mmoent d'escriure aquestes ratlles encara no han estat trobats els assassins, no obstant els esforços dels Mossos d'Esquadra, que han treballat sense descans per aconseguir-ho, el Soment i la policia i guàrdia civil de Barcelona.

INDIGNACIO I CONDOL

La indignació que encara regna a Hospitalet pel vandàlic crim és gran i podem dir que tothom comparteix el dol del senyor Sagarra i família.

La nostra ciutat, ensangrentada per l'horroríssim crim, aixeca la seva protesta per aquest atemptat al sentiment humà. El mal comès a la família Sagarra el considerem com a propi i els hi fem present tot el sentiment de la nostra condoleença.

Que la terra sigui lleu a la mauraada Montserrat Vergès, víctima innocent dels criminals atracadors.

A l'ensens, desitgem el prompte restabliment del ferit Sebastià Julià.

AGRAIMENT

Hem rebut la visita del nostre conciuatadà i amic senyor Zacaries Sagarra, espòs de la mauraada Montserrat Vergès, pregant-nos fem públic el seu reconeixement a les dignes autoritats d'Hospitalet i a tot el poble en general, per tot el que s'ha fet en ajudar-lo a suportar l'irreparable desgràcia que l'affligeix.

UNA SUBSCRIPCIO

Ens assabenten que l'Ajuntament d'aquesta ciutat, ha encapçalat amb la quantitat de 5.000 pessetes, la subscripció oberta per a premiar als que descobreixin els autors del crim, i que el producte total de la subscripció es posarà a disposició del capità general, a l'esmentat efecte.

Els donatius es reben en la Secretaria de l'Ajuntament tots els dies a les hores d'oficina.